

[Indenrigsministeren.]

hævde, at der er intet urimeligt i, at Repræsentanter for Kommunalbestyrelsen har Lejlighed til at være med i Drøftelsen af de økonomiske Forhold, der knytter sig til Kirkernes Styrelse. De kirkelige Skatter er jo efterhaanden saa høje og spiller saa stor en økonomisk Rolle, at dette Forhold vel nok kan siges adskillige Steder efterhaanden at vække nogen Uro, og jeg tror ikke, man vil kunne faa ret mange til at se, at det er urimeligt, at Kommunestyret er repræsenteret ved Overvejelsen af disse Forhold, saaledes som det allerede var forud for 1922. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ved jo godt, at det ikke indeholder nogen Realitet af Betydning, naar han peger paa, at Kirkeskatten kun udskrives paa Folkekirkens Medlemmer, det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at dette praktisk talt betyder alle. Jeg tror snarere, at det ærede Medlem burde tænke en lille Smule paa, at det dog ogsaa kan have Betydning at Kirkeskatten ikke stiger saa stærkt, at adskillige af den Grund fristes til at udmelde sig af Folkekirken.

Om Repræsentationen bør bestaa af et eller to Medlemmer, kan man selvfølgelig altid drøfte. Som jeg nævnte ved Fremsættelsen, mener jeg jo, at der er den Fordel ved at have to Medlemmer, at i hvert Tilfælde de to største Grupper i Byraadet bliver repræsenteret, og jeg maa sige, at jeg bl. a. indsatte denne Bestemmelse som en Imødekommehed overfor det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Parti, idet det netop for dette Parti vil have Betydning i mange Købstæder, men her ser man jo, som i saa mange andre Tilfælde, at Utak er Verdens Løn.

Med Hensyn til § 23 ønskede det ærede Medlem Hr. Bresemann, at Bestemmelsen om, at Indenrigsministeriets Samtykke ikke er nødvendigt til Kommunegaranti for Laan til Grundejere til Bestridelse af Udgifter ved Indlæg af Gas, Vand og Elektricitet, blev udvidet til ogsaa at omfatte Vej- og Kloakanlæg. Ja, derom kan der altid forhandles. Maaske vilde det ikke være saa betænkeligt, for saa vidt angaar Kloakanlæg, men maaske nok noget betænkeligere med Henblik paa de Tilfælde, der kunde opstaa vedrørende Vejanlæg. Men, som sagt, derom kan der altid forhandles i Udvalget. Det ærede Medlem ankede over, at Afdragstiden var sat til højst 15 Aar, men det er den Frist, der i Almindelighed anvendes med Hensyn til saadanne Installationslaan.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard var betænkelig ved Bestemmelsen om, at Byraadet kan oprette særlige Jordfonds, saaledes

at Beløb, indgaaet i disse Fonds ved Salg af fast Ejendom, uden Indenrigsministeriets Billigelse igen kan anvendes til Køb af fast Ejendom, og det ærede Medlem sagde, at det var vel ikke Meningen, at Kommunerne i større Grad skulde optræde som Ejendoms-købere. Dertil er jo at sige, at der er adskillige Kommuner, som allerede i ikke ringe Grad netop optræder som Ejendoms-købere, og det kan være nødvendigt af højst forskellige Grunde. Det kan være nødvendigt som Led i en moderne Byplansordning, og det kan være ønskeligt i visse Tilfælde for at modvirke Grundspekulationen i Byens Periferi. I Øjeblikket er det jo saaledes, at hvis en Kommune køber større Arealer med det ene eller det andet Formaal for Øje og derefter udparcellerer dem gennem en kortere eller længere Periode, skal Indenrigsministeriets Samtykke indhentes til Salg af disse Parceller i hvert enkelt Tilfælde, og deraf opstaa selvfølgelig en Del Omsvøb. Derfor var det, at Købstadforeningens Repræsentanter i det Udvalg, der i sin Tid var nedsat til Forberedelse af Loven, ønskede, at Salg af fast Ejendom skulde undrages Indenrigsministeriets Tilsynsmyndighed, naar Købesummen blev henlagt til Kapitalformuen. I det Forslag, der behandlede i Landstinget i Fjor, havde den tidligere Indenrigsminister afslaaet at tage Hensyn dertil, idet han hævdede, at der herigennem blev Adgang til forskellig Omgaaelse af Ministeriets Tilsynsmyndighed. Jeg havde ment, at der gennem Bestemmelsen, som den nu er formet, var fundet en for begge Parter tilfredsstillende Ordning, og jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Elgaard, som i og for sig heller ikke udtalte sig direkte imod denne Bestemmelse, dog til syvende og sidst vil kunne slutte sig dertil. I øvrigt var det mit Indtryk af Udtalelserne, der faldt angaaende § 23, at Opfattelserne nu ikke divergerer mere, end at man forholdsvis let maa kunne opnaa fuld Enighed om denne vigtige Paragraph, som Striden jo særlig stod om i Fjor.

Jeg kan i denne Forbindelse ganske give det ærede Medlem Hr. Bresemann Ret i, at de principielle Betragtninger, jeg tillod mig at fremsætte ved Forelæggelsen angaaende Linien for eventuelle senere Ændringer af Reglerne for Ministeriets Tilsynsmyndighed, ikke direkte har Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Jeg udtalte jo ogsaa udtrykkeligt, at jeg ikke paa nærværende Tidspunkt mente at kunne gaa den Vej, men jeg maa dog maaske i Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Bresemann gjorde om, at efter hans Opfattelse var der i Virkeligheden ingen